

nødvendigt med til det hele Indbegreb af Bestemmelser, som vi forhandle, at det Medlem, som trodsor Formandens Kjendelse, kan efter Formandens Forslag, af Thingets Formand betages Ret til oftere at tage Ordet i det enkelte Møde. Der er slet ikke sagt, at, naar et Medlem i samme Møde er kaldet to Gange til Orden, skal Formanden foreslaae Thinget, at Ordet nægtes ham, og endnu mindre, at Thinget skal nægte ham Ordet altid, fordi han er kaldet to Gange til Orden. Det er overhovedet ikke altid nogen Skam at kaldes til Orden. Det afhænger af den Grund, der foranlediger, at man kaldes til Orden. Man kan blive kaldet til Orden, og det uden at man er sig bevidst at have forfjænt det. Man bøier sig i ethvert Tilfælde for Formandens Kjendelse, men naturligviis, man bøier sig hellere, naar man tør holde sig forvisset om, at Forsamlingen erkjender, at, uagtet man for tjener en saadan Kalde til Orden, saa var det ikke paa Grund af Trods, men paa Grund af, at man ikke havde lagt Mærke til Et eller Andet, som man burde lægge Mærke til. Men derimod kan der gives saadan utilbørlig Modfærd, at den, der oftere i samme Møde paa drog sig en Tilretteviisning fra Formandens Side, ogsaa maa finde sig i, at Thinget har Ret til, saafremt Formanden vil gjøre et saadant Forslag, at betage ham Ordet i dette enkelte Møde. En Sags Behandling, en Sags Fremme vil ikke derved kunne lide, thi Sagen vender atter tilbage, og andre Medlemmer kunne sige det Samme som det enkelte Medlem, der er kaldet til Orden, kunde sige. Der ligger ikke saa megen Vægt paa, om denne enkelte Mand hiin enkelte Dag taler een eller to eller tre eller fire Gange, men der ligger megen Magt paa, at der hviler en vis Værdigheds- og Alvors-Mand over Forsamlingen i det Hele taget.

Grundtvig: Tør jeg blot erindre, at jeg synes, at Trods hos et Medlem, det burde der aldrig tales om, naar han virkelig boiede sig ærbødig for Formandens Afgjørelse, og derfor maatte der dog ikke tales om, enten han saa var kaldet to eller tre Gange til Orden, at han havde viist nogen Trodsighed. Dernæst maa jeg ogsaa bemærke, at jeg maaskee er enig

med Ordføreren i, at det skulde komme meget mere an paa en vis Værdighed over Forhandlingerne, end paa hvad der blev sagt og hvem der talte.

Formanden: Derfor Ingen ønsker at yttre sig mere om disse Paragrapher, tør jeg ansee Discussionen om dem at være endt. Forinden jeg imidlertid gaaer videre, skal jeg tillade mig at anmeldte, at Udvalget for Valgbrevenes Prøvelse har undersøgt de to for omtalte Valgbreve, i hvilken Anledning jeg skal tillade mig at give Ordføreren for dette Udvalg Ordet.

Ordføreren (With): Udvalget har modtaget to senere indkomne Valgbreve; det ene fra Candidat Schack, hvorved aldeles Intet er at bemærke, og det andet fra Etatsraad Povelsen, som ligeledes er i sin Orden. Men jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa en Bemærkning, som findes indført i Slutningen af det sidste Valgbrev, nemlig at der fra Ryholm ikke er indkommet Valglistter (men Ryholm er ikke nogen Commune).

Formanden: Forsaavidt intet Medlem af Thinget yttre sig imod disse Valgs Gyltighed, skal jeg saaledes tillade mig at erklære disse to Rigsdagsmand, Rigsdagsmanden for Holbet Amts 4de Valgfreds, Povelsen, og Rigsdagsmanden for Bræsto Amts 2det District, Schack, som lovligt valgte Medlemmer af Folkethinget, og jeg skal strax tilstille dem den Ed, de, som Rigsdagsmænd have at aflægge, idet jeg tør anmode dem om at ville underskrive den.

Vi fortsætte dernæst Behandlingen af Forretningsregulativet, §§ 36, 37, 38 og 39.

§ 36. Ingen Beslutning maa tages af Thinget, med mindre over Halvdelen af Thingets Medlemmer er tilstede og tager Deel i Afstemningen.

§ 37. Alle Spørgsmaal, undtagen det i § 27 omtalte, afgjøres ved simpel Stemmesleerhed. Formanden deeltager ikke i Afstemningen. Til ethvert Valg undtagen Valget af Thingets Secretairer udfordres over Halvdelen af Stemmerne, og Valget foretages i Dverrensstemmelse med den i § 2 fastsatte Forfrist. Enhver Valgseddel, der indeholder et større eller